

ТЕЛЕ

№ 49 (1395)
08 грудня 2022

ЭКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

АТТ РІВУТ Е

Кожгалантерея и аксессуары

Валізи
Сумки
Рюкзаки
Ремені
Парасолі

*Великий
асортимент*

- просп. Героїв Дніпра, 42, м-н Attribute
- вул. Миру, 25, "Торговельний центр", 1-й поверх (напроти відділу "Канцтовари")

 [attribute_sumki](https://www.instagram.com/attribute_sumki)

Пісня світла й темряви

Скарги містян щодо незрозумілого відключення електроенергії тривають не перший тиждень. Щодня редакція отримує безліч телефонних дзвінків та листів із цього приводу.

У більшості звернень - вимога вимкнути світло в сусіда. Але є й такі, хто розуміє, що справа не в жителях сусіднього будинку, а в системі, тому вимагають адекватного графіка, за яким можуть пристосовуватися до обставин, які склалися. Тож давайте по порядку.

Перше і головне - з 2014 року в країні триває кривава війна, з 24 лютого вона перейшла у фазу, де русня намагається знищити українців як націю. Усе, що зараз відбувається, - це окреме місце в новітній історії нашої країни, а саме становлення української нації. Наразі ЗСУ - це той бастион, який відокремлює Україну від російського морока. І бійці стоять на смерть, тримаючи кожен клаптик рідної землі, сплачуючи шалену, нелюдську ціну, щоб виправити помилки попередніх поколінь.

Агресія РФ направлена не тільки на військових, а й на мирних жителів. Для агресора не існує жінок, дітей, людей похилого віку. Туди, куди вони не можуть дотягнути свої руки, щоб убивати, грабувати та ґвалтувати, летять їхні ракети. У пологові будинки, школи, дитячі сади й останнім часом в об'єкти інфраструктури. Головна мета - посяяти сумнів, смуту, підняти хвилю невдоволення і схилити керівництво країни до перемовин. Їм треба перепочити, набратися сил, адже план «Київ за три дні» навіть за три тижні не спрацював. І саме занурення країни в темряву та холод, на їхню думку, має спрацювати. У це вони вкладаються з останніх сил.

Друге. Розмови щодо того, що зима буде складною, ведуться з літа. Не просто ведуться, про це кричали чи не щодня. І чому деякі досі не усвідомили, що відсидітися в теплі та добрі в тилловому

місті все одно не вийде, не зрозуміло. Адже Горішні Плавні - це не відокремлена держава в державі, яка може забезпечити себе всіма благами цивілізації, незалежно від ситуації у країні. Ні, енергосистема України єдина, і сьогодні енергетики працюють так, як, мабуть, не працювали ніколи за часів незалежності держави. А зробити хоча би щось, щоб влаштувати собі елементарні умови існування за відсутності виключно світла, міг кожен - було б бажання.

Після низки скарг на те, що в сусідньому будинку горить світло, а у вашому - ні, Міністерство енергетики повідомило про впровадження перевірок облэнерго на дотримання графіків відключення електроенергії, їхньої тривалості та технічного стану протиаварійної автоматики. І від 5 грудня на Полтавщині сформовані нові черги відключень електропостачання. Навіть такі, які передбачають

справедливу схему відключень - 4 години зі світлом, 2 години без світла для всіх, за винятком об'єктів критичної інфраструктури. Але завжди є оте «але», працювати це буде як виключення, а не як правило. Адже при неможливості дотриматися ліміту споживання, доведеного НЕК «Укренерго», може застосовуватися відключення двох черг одночасно, основної й додаткової, і коли це станеться - ніхто не знає. А обстріли об'єктів інфраструктури продовжуються, що не може не впливати на ці графіки.

**Знаходьте світло у собі,
Коли навколо світла мало.
І що б нас далі не спіткало -
Не буде павзи в боротьбі.**

**Тепло знаходьте у душі,
Коли не гріють батареї,
Коли заметені алеї
І догоріли всі свічки.**

**Плекайте мудрість у думках,
Бо ж слово ранить гірше списа.
А в нас поранень достобіса
Й саднить країна на руках.**

Авторка вірша Оксана Діба

Усі листи, що надходять на адресу редакції, ми не залишаємо без уваги. Але телефонний зв'язок із представниками АТ «Полтаваобленерго» відсутній не тільки для пересічних громадян, а й для журналістів. Листи-запити керівнику Кременчуцької об'єднаної філії Ігорю Петрусу, а також до обласного представництва «Полтаваобленерго» з вашими запитаннями надіслано, разом із вами ми чекаємо на відповідь. Але особистих відповідей на електронну адресу адресанта не буде, вибачте. Функція редакції поля-

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 49 дата виходу 08.12.2022 Наклад 1050 Замовлення № 285

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограми можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Шановні земляки-ліквідатори наслідків аварії на Чорнобильській АЕС!

Одна з найбільших у світі техногенних катастроф - аварія на Чорнобильській АЕС - опалила долі мільйонів українців, породила величезну кількість проблем, які не дають спокою людству й сьогодні.

Ми пам'ятаємо подвиг пожежників, рятувальників, медичних працівників, військовослужбовців, інженерів, будівельників - захисників теперішніх і прийдешніх поколінь від радіаційного лиха.

Схилюю голови в пошані перед кожим, чий життя обірвала Чорнобильська трагедія.

Шановні ліквідатори! Ви приклад патріотизму, мужності та самовідданості. Здоров'я вам, сімейного затишку, добробуту та благополуччя під мирним небом України.

Міський голова Дмитро БИКОВ

Для безперебійного тепла

Модульна котельня, придбана для забезпечення теплом будівлі міської лікарні, вже готова до роботи. Випробувати її планують у разі аварійного припинення централізованого теплопостачання.

Надворі перші зимові дні, але серця медиків КНП «ЛІЛІ рівня» гріє думка про те, що заклад буде опалюватися навіть у разі блекауту - відсутності енергоживлення та теплопостачання з міської котельні. Представники місцевої влади на чолі з міським головою Дмитром Биковим та департаменту ЖКГ особисто перевірили наявність усього замовленого обладнання й подивувалися якійся комплексній котельні.

- Уже на початку літа ми розуміли, що воєнні дії - це надовго, й на нас чекає дуже складна зима, - зазначив Дмитро Би-

ков. - Ми ще тоді замислилися про опалювальний сезон та забезпечення енергоживлення в разі відключення об'єктів критичної інфраструктури міста. Тож улітку замовили дві надсучасні модульні котельні для безперебійного обігріву міської лікарні та ЗОШ № 2, які використовуватимуться в разі припинення централізованого постачання теплоносія.

Модульна котельня Buderus, придбана для міської лікарні, має потужність 600 МВт, чого вистачить для забезпечення опаленням головного й хірургічного корпусів

міської лікарні. Котельня укомплектована надсучасним німецьким обладнанням. Може працювати від природного чи скрапленого газу, дизельного пального.

- Ця модульна котельня повністю автономна, - не приховуючи захвату, оглядає котел, насоси, контролери й шафи перший заступник міського голови Олександр Чуприна. - У разі блекауту вона працюватиме на дизельному пальному: при максимальній потужності витрати палива на добу становитимуть близько 1 т. Котельня укомплектована генератором, який забезпечуватиме роботу насосного обладнання, вентиляторів, димососів за відсутності електроенергії. Обслуговувати котельню будуть працівники КП «Теплоенерго», які мають достатню кваліфікацію та необхідні навички.

Котельні придбано за кошти резервного фонду міського бюджету. Після перемоги, за словами міського голови, придбана котельня не стоятиме без діла - їй обов'язково знайдуть застосування.

Наталка ВЕРЕМЧУК

гає трохи в іншому. Також не буде відповіді на анонімні звернення. Кожен посадовець несе відповідальність за свої слова, то будьте ласкаві, назвіться й ви, майте на це сміливість. Особливо коли вимагаєте «назвати життєважливі об'єкти у вашому мікрорайоні» або виплат якись примарних компенсацій тощо.

І врешті-решт подивіться на ситуацію об'єктивно - вчіться пристосовуватися.

Це тільки початок, зима буде важкою, і її треба пережити, бажано гідно. Я розумію, що за часи ковіду більшість стала вірусологами, з 24 лютого - військовими експертами, а тепер - енергетиками, але вихід один: пристосовуватися й забезпечити собі хоча б мінімальні умови існування. І пам'ятайте: ваш ворог - не в сусідньому будинку, а 140-мільйонна армія недолюдей, і ми не маємо права здатися під їхнім

натиском заради свого майбутнього, вільного майбутнього наших дітей.

P. S. Під цією статтею стоїть моє прізвище. І це моя особиста думка, з якою ви, читачі, можете не погоджуватися, але вона саме така. І так, я мешкаю в будинку, де світло вимикають, на восьмому поверсі.

Ольга ТРАНТИНА

Надія - на підтримку

«Тримайтеся!» - побажав міський голова Дмитро Биков після звіту директора КП «ВУВКГ» Сергія Яроша про результати фінансово-господарської діяльності за 9 місяців поточного року. **«З вашою підтримкою!»** - відповів очільник підприємства. Так і виходить: без підтримки міської влади водоканал навряд чи зміг би дієво працювати в умовах воєнного стану.

За звітний період аварійною службою підприємства ліквідовано 40 аварій на водопровідних мережах, 213 підпорів на каналізаційних мережах. Рівень аварійності зменшено більше ніж у 4 рази, як порівняти з 2016 роком. За словами Сергія Яроша, цього вдалося досягти завдяки точному плануванню виробничих завдань, застосуванню сучасних європейських підходів та обладнання для ремонтного устаткування.

Рівень оплати споживачів за надані послуги дорівнює 95 %.

Разом із тим у 2022 році було виконано або розпочато наступні заходи: ремонт покрівлі майстерні з ремонту теплових мереж, відновлення асфальтобетонного покриття після проведення аварійних робіт на централізованій мережі водопостачання, заміна централізованих мереж водопостачання та водовідведення, технічне переоснащення ввідів холодного водопостачання зі встановленням вузлів обліку в багатоквартирних житлових будинках (на 1 жовтня 2022 року всього встановлено 236 лічильників, за звітний період - 6 вузлів обліку), встановлення вікон в адміністративній будівлі та дверей в муловій насосній станції на дільниці «Каналізаційні очисні споруди», заміна віконних блоків у приміщенні швидких фільтрів дільниці «Водоочисні споруди», реконструкція системи опалення адміністративної будівлі зі встановленням електричних котлів фірми Tenko.

Обсяги водопостачання знизилися на 8 %, обсяги водовідведення - на 4 %, тобто підприємство стикнулося із суттєвим зменшенням обсягів реалізації продукції і як результат - з недоотриманням доходів у сумі близько 7 млн грн. Середньомісячна зарплата на підприємстві зросла на 23 %. У зв'язку з непропорційним

зростанням доходу від операційної діяльності на 21 % та витрат на виробництво на 24 % за 9 місяців 2022 року ВУВКГ отримало збиток у розмірі 82 тис. грн.

- Фінансовий стан підприємства нині не найкращий, - коментує очільник ВУВКГ. - Утім, ми вчасно виплачуємо зарплату та всі податки, а все завдяки підтримці місцевої влади.

Основними проблемними питаннями системи водозабезпечення та водовідведення міста є незадовільний стан водопровідних та каналізаційних мереж, що призводить до перевитрат електроенергії, підтоплення території та створює ризик виникнення вторинного забруднення води; частково застаріле та енергоємне обладнання; відсутність знезаражування стічних вод після механічного та біологічного очищення; зношеність аераційної системи та металоконструкцій аероакселаторів, відстійників, пісковловлювачів, що призводить до низької якості очищення стічних вод.

- Сергій Ярош успішно застосовує свої навички кризового менеджера під час

роботи підприємства в умовах воєнного стану. До того ж водоканал узяв курс на застосування сучасних технологій і сучасних матеріалів, суттєво знизив показник аварій, оптимізував чисельність працівників і знизив собівартість продукції, - похвалив Дмитро Биков. - Будемо, звісно, й надалі підтримувати ВУВКГ, адже воно належить до I категорії підприємств критичної інфраструктури. І надання якісних послуг із водопостачання, водовідведення й очищення стічних вод дуже важливе для Горішніх Плавнів. Колектив підприємства героїчно працює в надскладних умовах.

Для ґрунтової підготовки

Члени виконавчого комітету підтримали виділення коштів із резервного фонду бюджету територіальної громади. На виконання протоколів засідання міської комісії з питань техногенної, екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій кошти в сумі 1 млн 890 тис. грн будуть спрямовані ДЖКГ на придбання дизельного пального для опалення цілодобових пунктів обігріву населення, для облаштування свердловин аварійного водопостачання із застосуванням механічних насосів у підвалах будинків житлового фонду та закладів дошкільної, загальної освіти й охорони здоров'я комунальної форми власності; УСЗН - для придбання дизельного генератора для ТЦСО «Калина»; відділу культури, спорту і туризму - для придбання дизельного генератора для ПКІТ; управлінню охорони здоров'я - для придбання генератора для КНП «ЛІЛ І рівня».

- Ворог підступно продовжує ракетні обстріли нашої держави, - додав міський голова. - Так само триває й режим ощадності електроенергії, тому ми вимушені зараз виділяти кошти на придбання генераторів для аварійного електропостачання для медиків, освітян та забезпечення пунктів обігріву та дизельного пального для них. Цей невеличкий резерв дасть можливість утримати важливі для міста комунальні підприємства й заклади.

Призову бути

Члени виконкому підтримали організацію роботи міської призовної комісії під час дії воєнного стану. Було затверджено основний та резервний персональний склад комісії, графік засідань на призовній дільниці, основний та резервний склад лікарів, проведення на призовній дільниці медичного огляду осіб, які перебувають на військовому обліку.

Одноставно схвалили і проєкт міської Програми допризовної підготовки, військово-патріотичного виховання молоді та призову громадян України на військову службу у 2023 році.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Дорогою добра

До Міжнародного дня людей з інвалідністю благодійники потішили корисними й смачними подарунками учасників міської програми реабілітації дітей з інвалідністю. Укотре обличчя малечі осяяли вдячні усмішки за те, що про них пам'ятають.

У рамках благодійної акції «Поділись добром» діти з інвалідністю отримали смачні, цікаві й корисні подарунки (солодощі, світловідбивачі, футболки, блокноти, браслети й по 200 грн кожному) від небайдужих дорослих, які вирішили поділитися з малечю часточ-

ками своїх сердець. Такими благодійниками не вперше стали міський голова Дмитро Биков, представники відділення НОК України в Горішніх Плавнях, працівники служби соціального сервісу ПГЗК, приватний підприємець Костянтин Клименко.

- День людей з інвалідністю, звісно, не свято, - наголошує керівниця міської програми реабілітації дітей з інвалідністю Любов Хиль. - Але саме в цю дату прийнято ще більше уваги приділяти найвразливішій категорії населення. Від імені дітей, їхні батьків дякую небайдужим людям за те, що навіть у такий надсклад-

ний час учасники програми продовжують відчувати підтримку. Спасибі за добро, від якого стає затишніше на душі!

Насамкінець зустрічі Любов Хиль порадила всім щодня знаходити моменти, щоб подарувати радість своїм рідним, близьким та друзям, створюючи атмосферу тепла й добра. Так значно легше переживати складні часи.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Трохи приємної статистики

Під час війни українці стали частіше одружуватися. Так, за перші пів року 2022-го, за даними Міністерства юстиції, свої стосунки оформили 103 903 українські пари. Торік за такий самий період - лише 85 960 пар. Однак плани щодо народження дітей більшість сімей, зі зрозумілих причин, усе ж відкладають до кращих часів.

Згідно з даними в Електронній системі охорони здоров'я, із 24 лютого до 6 жовтня 2022 р. завагітніло всього 68 277 жінок. Тоді як за аналогічний період 2021-го - 146 675. Ці дані розраховані.

У Горішніх Плавнях за минулий місяць одружилося 19 пар. Народилося 21 немовля.

Найпоширенішими чоловічими іменами, за даними Мін'юсту, цього року стали Артем, Олександр, Максим, Богдан, Марк, Дмитро, Михайло.

Найпопулярнішими жіночими іменами, якими українці називали своїх новонароджених донечок, були Анна, Софія, Марія, Вікторія, Анастасія, Соломія, Олександра, Поліна.

Звісно, після перемоги України на «Євробаченні - 2022» популярності набрало і не втрачає до цього часу ім'я Стефанія.

За період із 24 лютого зареєстровано й рідкісні та пов'язані з війною імена, на-

приклад: Аделіна-Джавеліна, Квітослава, Дзвенислава, Червонка, Йордана, Євангеліна, Фрея, Жасмін, Хозяйка, Аріель, Зореслава, Міссі; Артур-Байрактар, Ян-Джавелін, Мироліуб, Варфоломій, Князь, Северус, Зореслав, Моїсей, Лорд, Добромир, Граф.

Оригінальні імена, які для своїх малюків обрали молоді батьки цього року, такі: Оded, Велислав, Аскольд, Дорофей, Єреній, Левкіян, Сулейман, Кай, Яремій,

Еней, Лемуель, Юсуф, Ахіл, Лучезар, Соломон, Михаїл-Мир; Добряна, Афіна, Акіліна, Февронія, Ругая, Айлін, Шашана, Лілу, Мілада, Роксолана, Астрід, Єустасія, Яснодара.

Рідкісне та оригінальне ім'я зареєстровано й у Горішніх Плавнях - Женев'єва.

Леся ОНІКІЄНКО

Завжди поряд

Через повномасштабну війну багато людей опинилося у скрутній ситуації. Окрім держави, їм на поміч прийшли волонтери. Відтак сотні тисяч людей приєдналися до волонтерського руху: допомагають у гуманітарних штабах, плетуть маскувальні сітки, закуповують амуніцію тощо. Благодійністю опікується чи не кожен, попри вік, сферу діяльності та досвід організації команд і процесів. Причому не тільки в Україні, а й за кордоном. Як це - допомагати 24/7, читайте далі.

Переважна більшість волонтерів зараз - новачки. Вони ніколи раніше не організували збір коштів або продуктів, не співпрацювали з благодійними фондами. Не маючи досвіду, вони з нуля шукають контакти, виходячи на інших волонтерів або центри допомоги. Серед них і моя співрозмовниця Жанна Зінченко.

Жанна

Свого часу Жанна працювала кореспонденткою нашого щотижневика, потім - викладачем української мови та літератури у ВПГБУ. Час і сімейні обставини внесли корективи в її життя - і вона виїхала до Полтави, де працювала в ЗОШ № 26. А потім у наше життя увірвалася війна. І 19 березня вона разом із доньками виїхала за кордон. Рішення далось складно, двічі збирала речі. Але дивлячись на те, яка допомога надходить із-за кордону, впевнилася, що саме там зможе бути більш корисною, і дівчата рушили до Мадрида.

Саме звідти, від директора суботньої школи «Наше майбутнє», ще в жовтні 2021 року Жанна отримала пропозицію попрацювати викладачем української мови та літератури. Провівши перше онлайн-заняття, жінка дійсно отримала підтвердження слів директорки про те, що вона їм потрібна, як і вони нам. Адже школа надає освіту за програмами МОН України і на меті ставить виховання та навчання дітей українських емігрантів та

формування в них громадянської позиції й почуття патріотичної самосвідомості.

Долаючи чотириденну дорогу від Польщі до Іспанії, Жанна на власні очі побачила, що допомога - це не тільки матеріальне, це і слова підтримки. На цьому шляху родину супроводжували волонтери з Іспанії, які витрачали свій час, оформлюючи відпустки за свій рахунок, кошти на пальне, а це близько 2000 євро, але були готові допомагати всім, хто рятувався від війни.

Мадрид та волонтерство

Столиця Іспанії нагадувала мурашник, пригадує моя співрозмовниця. Іспанці та українці, які емігрували сюди давно, збирали речі, продукти харчування, ліки, засоби гігієни тощо задля допомоги українцям.

З березня силами тільки ГО «Молода Україна» до нашої країни було відправлено більше 100 т гуманітарного вантажу - продуктів харчування, одягу, засобів гігієни. А ще тонни медикаментів, 3 тепловізори, 2 дрони, до 10 приладів нічного бачення, 200 турникетів, рукавиці, берці, таблетки для очищення води тощо. 25 тис. євро становили тільки витрати на транспортування.

- Коли тебе оточують небайдужі люди, то стояти осторонь ти просто не маєш права, - вважає моя співрозмовниця. - На першій акції зі збору коштів на потреби України, до якої долучилися діти школи «Наше майбутнє», серед яких були й мої доньки, ми на знак подяки пропонували намальовані дітьми прапорці, на яких був надпис «На щастя». Звісно, грошей ми зібрали не дуже багато, але головне - початок. Саме цього дня в Мадриді відбувався мітинг проти війни в Україні, в одній із присутніх жінок у руках була мотанка. І до наступної акції, а ми їх проводимо кожні вихідні, в нас теж були мотанки та інші вироби, створені руками, які набувають шаленої популярності за кордоном. І я побачила, як відгукнулися на це іспанці, адже навіть ці абсолютно чужі люди вважали, що стояти осторонь вони не мають права. І під час проведення таких акцій було зібрано більше 5000 євро.

Усім миром

- Усі потреби одночасно закрити неможливо. Одне зроблено, натомість відразу з'являється чергова задача. Але іноді допомога надходить зовсім неочікувано, і з будь-яких куточків світу - роз-

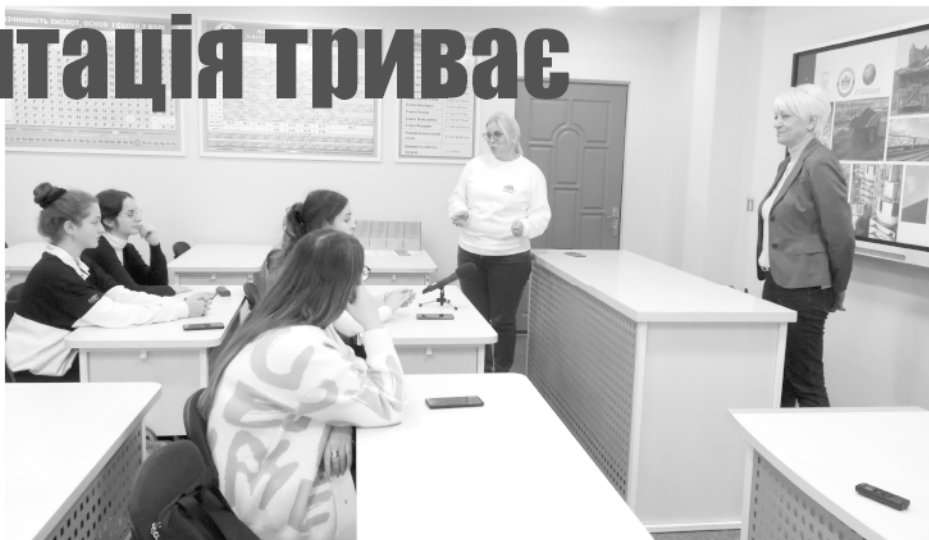
Профорієнтація триває

Зустрічі із цікавими людьми, які досягли в житті успіху, тривають у СЗОШ № 5. Цього разу з учнями класу Ferrexpo спілкувалася працівниця ПГЗК Вікторія Диниско.

У рамках проєкту «Досліджуємо разом - обираємо самостійно» керівниця проєктів та програм у сфері матеріального виробництва цеху шламового господарства Вікторія Диниско розповіла учням 11 класу про виробничі процеси у структурному підрозділі та сучасні інновації, що дозволяють йому виходити на новий рівень.

Школярі щиро подивувалися, яким цікавим є трудовий шлях гості заходу, відомої громадської діячки в нашому місті - із 2010 року два скликання поспіль

Вікторія Диниско була депутаткою Горішньоплавнівської міської ради. Так, поки батьки планували для неї майбутнє, пов'язане з музикою та грою на фортепіано, Вікторія вирішила закінчити гірниче училище (нині ВПГБУ) за спеціальністю «промислове й цивільне будівництво». Спершу працювала маляркою, а згодом піднялася кар'єрними сходами до посади начальниці відділу капітального будівництва у Кременчуцькому річковому порту, а паралельно вивчилася на гідротехнікиню. З 2003 року пані Вікторія працює на ПГЗК.

За допомогою цікавої презентації гостя познайомила школярів із шламовим господарством ПГЗК й розповіла кілька

цікавих фактів про ЦШГ. Так, площа одного лише хвостосховища, де складають подрібнені пусті породи, складає 1439 га. А найцікавіше те, що на лоні цієї мальовничої природи мешкають представники фауни, навіть доволі рідкісні види: орлан білохвіст, чорноголовий реготун, чайка, майже 3000 качок, кабани, лосі, лисиці, косулі, змії.

Школярі зацікавилися, ставили низку запитань і стосовно професійної діяльності пані Вікторії, і щодо роботи ЦШГ. Насамкінець висловили сподівання, що невдовзі настануть часи, коли вони зможуть особисто завітати на екскурсію до цеху.

Наталка ВЕРЕМЧУК

повідає Жанна. - На початку жовтня з'явився запит на зимову форму від хлопців, які несуть службу разом із моїм братом, адже що б там не казали, але всім необхідним забезпечені далеко не всі військовослужбовці ЗСУ. Як не дивно, допомога надійшла з Кореї. Саме туди небайдужий кореєць відвіз наші власноруч виготовлені вироби, а отримані від їхнього продажу кошти допомогли нам купити форму. Зимове взуття для військових нам допоміг придбати мій колишній колега Дмитро Стоян, який давно виїхав до Польщі. Його співробітники зголосилися виділити кошти на ці потреби.

Виклики

- Волонтерити за кордоном не просто. Адже вдома твоя мова, якою ти володієш досконало, - твоя зброя. А там складніше. І якщо навіть ти багато що розумієш, то висловити все, що на серці, не можеш, не вистачає словникового запасу. Зараз уже трохи легше, адже у відповідному мовному середовищі навчаєшся швидше. Мова має надзвичайне значення, адже саме вона робить тебе Людиною. Радію, що переважна більшість російськомовних почала говори-

ти рідною українською. Пристосуватися жити в чужій країні із чужою мовою, культурою, традиціями та звичаями повсякденного життя непросто. Але усвідомлення того, що в безпечних умовах ти маєш змогу не просто жити, а й допомагати, додає сил. Досі не можу дозволити собі насолоджуватися безпечним життям, хоча й розумію, що це не зовсім пра-

вильно. Упевнена, що встигну це зробити потім, і Перемога розмалює наше життя яскравими фарбами!

Мотивація

- Сил додають герої-захисники, для яких немає несприятливих погодних умов, і завжди й усе в них вчасно! Ми не маємо права не допомагати, повинні тримати надійний тил будь-де і за будь-яких умов, - упевнена Жанна. - Нині мене оточують небайдужі до майбутнього нашої України люди, тому не розумію, як можна бути остеронь допомоги. Директорка навчального закладу, де моя родина знайшла прихисток, Світлана Кметик - гідний приклад для наслідування. Це людина, для якої немає свят і вихідних, власного відпочинку, адже вона розуміє, наскільки гостро стоїть питання допомоги, і саме від часу ухвалення рішення залежить, чи вчасно вона надійде. Для мене найстрашніше - не встигнути! Почути, що вже не треба... і не тому, що певна річ є в захисника, а тому що він уже на варті вічного спокою... Вірю, що тільки разом зможемо здолати нечисть!

Ольга ТАРАНТИНА

Ти поглянь, як кохає військовий

Цього тижня Україна відзначала два найважливіші в нинішній реальності свята: Міжнародний день волонтера та День Збройних сил України. Про людину, життя якої дотичне до обох свят, піде сьогодні розповідь.

Погодьтеся, більшість чи то звикла до повномасштабного вторгнення росії, чи то й раніше не хотіла думати про війну на Сході України. Успішно намагалася відсторонитися від загострення агресії прадавнього ворога, його прагнення загарбати чужі території, стерти цілу країну з мапи, забрати наші життя. Та не на тих напали. Ми боремося. Ба більше, ми живемо повноцінним життям, у якому є не лише страх за майбутнє й ненависть до ворога, а й почуття підтримки до оточуючих та чуттєвість до найближчих. Наперекір війні ми живемо повним, реальним життям.

Одним із найсильніших інструментів передачі реальності вважається фотографія. Наче не так давно очима фотографів ми бачили тільки найкрасивіші місцини та щирі посмішки щасливих людей, але сьогодні тлом стоп-кадрів нашої спільної історії все частіше стає піксель. Особливо гостро це кидається в очі в роботах весільних фотографів. Про одного з таких митців розкажемо сьогодні.

Знайомтеся - полтавський фотограф Сергій Мошенко, який сам про себе каже так: «Я фотограф, який знімає почуття, емоції і справжніх людей». І дивитися на світ через об'єктив він прагнув із самого малечку.

- У моєму дитинстві, коли ще не кожен мав смартфон із фотокамерою, найповажнішою людиною на всіх святах був власник відеокамери чи великого фотоапарата, - пригадує Сергій. - Років у десять я вперше спробував себе в ролі оператора, знімаючи на касетну відеокамеру. Тоді й відчув усю важливість людини, в якій в руках є засіб відтворити спогади про найкращі миті життя. У дев'ятому

класі батьки подарували маленький цифровий фотоапарат, і відтоді я цілковито занурився у світ фотозйомки.

Прагнення досконально вивчити технічний процес та можливості фото не полишав і після закінчення школи. Після завершення педагогічного університету юнак мав уже достатньо знань та вмінь, щоб стати керівником фотографування в Полтавському обласному центрі естетичного виховання учнівської молоді. Навчаючи молодь, продовжував підвищувати свій рівень майстерності - відвідував курси та майстер-класи по всій Україні. У цей час у житті Сергія з'явився напрям клубної фотографії - роблячи репортажні фотосети, він знімав вечірки. Неординарний погляд майстра помітили, почали його запрошувати працювати на весіллях. Життя було схоже на постійне свято в оточенні щасливих людей, він ставав свідком найяскравіших моментів їхнього життя. До 24 лютого.

Жити на повну

- Із початком повномасштабної війни, мабуть, у кожного з нас наче застигла кров у жилах. Зробивши вдих, ми ніби поставили себе на паузу, - ділиться відчуттями співрозмовник. - Та зовсім швидко люди оговтались і потроху почали усвідомлювати, що життя не зупинилося. Завдяки нашій Збройним силам. І з другої половини року з кожним днем усе активніше почала збільшуватись кількість весіль, на які мене запрошували в якості фотографа. Помітно збільшилася кількість молодят, які ставали на рушник у пікселі. І в мене виникло нестримне бажання висловити їм свою вдячність, допомогти хоч

чимось. Не просто виставити в інстаграмі фоточку з кавою і підписом «Дякую ЗСУ за каву». Мені було важливо бути корисним для військових, віддячити їм справою за те, що вони роблять для нас. Так народилась ідея дарувати військовим у день весілля годину безкоштовної фотосесії. Комусь цього вистачало, бо нерідко були випадки, що військові мали лише кілька годин на одруження. А якщо вже було повноцінне свято, на якому мене запрошували працювати весь день, то я все одно дарував безкоштовну годину фотосесії.

Найприємнішою та неочікуваною стала реакція представників івент-індустрії Полтави. До хлопця почали приєднуватися перукарі й візажисти, хореографи й флористи, кондитери та баристи, диджейи й музиканти, ведучі й навіть майстри тату.

- А ще я вкотре переконався, які ж класні наші військові, - додає Сергій. - Вони соромилися такої уваги і все намагалися відмовитися від безкоштовних пропозицій. Доводило, що отримують гарну зарплату, і хотіли заплатити за роботу майстрів. Відтак кожного ми ще й переконували, що хочемо із вдячністю зробити молодятам такий подарунок.

Уважний погляд майстра помічав, як впливає на українців війна, як хвилями змінюється емоційний стан у відповідності до ситуації на фронті, але все чіткіше, наче від проясника на фото, виступає на перший план жага до життя, відкритість до кожної хвилини.

- Здавалося б, дивно, але цього року значно більше весіль, ніж торік, - підмічає фотограф. - Ми переставоємо хвилюватися, що буде потім, бо тепер уже точно знаємо, що те «потім» може й не на- ▶

ступити. Ось минулого тижня працював на весіллі, де наречений - офіцер приїхав у відпустку з фронту лише на 5 днів. І молодята встигли все організувати і влаштувати таке душевне свято. Ми прагнемо жити зараз, реагувати на все чесно, широко, бути з тими, з ким відчуваємо себе щасливими. Бачу це по тому, як змінився нині формат весіль. Це вже не ті масштабні вечірки, які були до війни, тепер це переважно сімейні, душевні збори у вузькому колі з найближчими. Весілля стали камерними, але набагато ширшими, теплішими. Мабуть, ніколи не за-

битиме він такі подарунки, за власним задумом, до завершення війни, або до поки його самого не призвуть на фронт. Тож якщо у вас є знайомі військові, що невдовзі запланували весілля, звертайтеся @moshenkophoto.

Військотики

Подарунок на весілля - не єдиний волонтерський проект креативного майстра. Цього літа обласним центром прокотилася хвиля популярності листівок «Військотики».

Результатом цієї масштабної роботи стала колекція із 14 листівок кожна накладом 100 штук з унікальним номером від 001 до 100. На них були зазначені позивний військовослужбовця та кличка kota.

- Це був лімітований, закритий проект, - пояснює Сергій. - На його презентацію надрукували копії листівок на великих полотнах, потім ця виставка навіть трохи подорожувала містом. А ось самі листівки вже можна було отримати у волонтерів. Бажаючі могли обрати листівку за донат на потреби наших захисників у мінімум 100 грн. Деякі листівки забирали за 5000 грн. Кілька

буду пару, яка, знаючи, що я збираю кошти на коптер для мого друга-військового, всі гроші, зібрані гостями під час святкування, віддали мені. У більшості кардинально змінюються пріоритети. Скажімо так - світ посвітлішав! Думаю, це пов'язано з усвідомленням, що немає причин відкладати заплановане. Уже й так війна, що ще може статися? Це по-перше. А по-друге, саме в такий період для підтримки моральних сил і потрібні радісні моменти. Моя бабуса, царство їй небесне, народилася в 1942 році, і якби мої прадід і прабабуся нудились у депресії, то мене б зараз і не було. Тож якби під час війни не одружувалися, скільки б класних людей не народились і не зустрілися нам на життєвому шляху!

Так у Сергія почали зав'язуватися теплі дружні стосунки з усе більшою кількістю військових, які щоразу, опинившись у Полтаві, обов'язково заїжджають побачитися з новим другом. Та ще й привозять у подарунок трофеї з фронту, які він виставляє на аукціон у соціальних мережах, щоб зібрати кошти для подальшої допомоги нашим захисникам.

Непомітно для самого себе фотограф став ще й волонтером. Поки що він допомагає фронту неофіційно, але планує зареєструватися, щоб мати документальні підстави для цього.

А проект безкоштовної годинної фотосесії для військових, між іншим, і досі триває. Навіть минулого тижня, працюючи на весіллі офіцера в Кобеляках, фотограф-волонтер подарував молодятam їхню особисту годину на все життя. І ро-

- Це великий проект, який об'єднав велику кількість людей, - пояснює Сергій. - Виникла ідея поєднати творчість із сьогоденням так, щоб війшов якийсь продукт, здатний допомогти Збройним силам. На таку думку наштовхнули марки з руським військовим кораблем, продаж яких приніс непогані кошти. Маю чимало знайомих у волонтерській ГО «Оборона Полтави». Це громадський рух, який був створений для взаємодії між громадою, бізнесом та волонтерами для допомоги ЗСУ, ТРО та постраждалим. Утворився він у перші дні повномасштабного вторгнення в Україну російських окупантів. Зараз рух працює за багатьма напрямками та має пріоритет допомоги військовим на «нулі». Після звернення до них народилася ідея зробити фотолістівки з військовими, які б можна було обмінювати на донати. До того ж хотілося показати надлюдську доброту наших воїнів, яка так яскраво виявляється зараз у їхньому піклуванні про слабших. Поєднання найсильніших і найбеззахисніших - от яку цінність хотілося вкласти в цю колекцію листівок.

Звернувшись до підписників в інстаграмі, хлопець запропонував принести своїх домашніх котиків на фотосесію. Волонтери в режимі секретності запросили діючих військових, із якими вони спілкувалися, яким допомагали. Відгукнулася така кількість людей, що не для всіх чотирилапих вистачило військових, адже навіть троє з них приїшли зі своїми улюбленицями. Імпровізовану фотозону організували у волонтерському штабі.

фото військових із котиками навіть потрапили до Верховної Ради. Мені казали, що найшвидше розійшлися ті листівки, на яких люди бачили кошенят, схожих на власних домашніх улюбленців. Навіть моя мама обрала за донат листівку з кошенятами британцями, бо в неї вдома живе кішка саме цієї породи. Якщо є бажання отримати й собі листівку, то можна звернутись до ГО «Оборона Полтави» в інстаграм @oborona.poltava. Якщо, звісно, вони в них ще залишилися.

Успіх цього проекту надихнув фотографа на створення новорічних листівок із військовими, робота над якими була завершена днями.

- Цим проектом ми вирішили вийти на персоналізовану допомогу, - пояснює фотограф. - На фото можна побачити військового, для підрозділу якого ми саме і збираємо кошти продажем листівок. Отримати кожен можна за донат у мінімум 50 грн, які підуть на купівлю автомобіля для підрозділу цього бійця. Новорічні листівки можна замовити у волонтерських магазинчиків чи полтавських кав'ярнях. Та можемо вислати до будь-якого міста. Звертайтеся в інстаграм @moshenko.cards. Я вважаю, що зараз інакше не можна, якщо ми хочемо вистояти в цій війні, на перемогу має працювати кожен. Пересидіти й перечекати більше не вийде. Кожному потрібно допомагати тим, що він уміє найкраще, щоби прискорити нашу перемогу, щоб якомога більше наших воїнів повернулося додому. Бо їм ще одружуватися!

Софія ПАЛЯНИЦЯ

НАШІ ЗА КОРДОНОМ

На щабель вище

Укrajнські родини, полишаючи нині рідну країну на невизначений час, обирають місце для тимчасового проживання з урахуванням інтересів своїх дітей. Особливо це стосується юних спортсменів. А таких у Горішніх Плавнях чимало, бо ж і закладів для занять різноманітними видами спорту тут цілком достатньо. За кордоном такі діти не тільки підтримують рівень, набутий в нашому місті, а й розвиваються далі, підвищуючи свій спортивний розряд. Чи легко це? Сьогодні своїм досвідом ділиться Анна Кушніренко.

Із 6 років Аня Кушніренко почала займатися в Центрі дитячого розвитку з боротьби самбо і дзюдо «Елефант». У 12 років вона стала володаркою срібної нагороди на чемпіонаті України із самбо. А в 13-річному віці володарка зеленого пояса разом із родиною була вимушена виїхати з країни у зв'язку з воєнною агресією росії.

Нині сім'я перебуває в Англії. Коли обирали місце проживання, Юлія Кушніренко, мама Ані, звертала увагу на те, щоб там були умови для занять боротьбою:

- Ще перебуваючи в Україні, я шукала клуби з дзюдо або самбо. Але, як з'ясувалося, самбо як вид спорту в Англії не розвинений. Тому ставка була на дзюдо. Клуб я знайшла, це питання начебто було вирішено. Але коли ми приїхали, дізналися, що Аня не зможе там тренуватися, тому що в них відсутня страховка для тренування спортсменів до 18 років. І в нас знову почався пошук клубу... Звертали увагу на його професійність, віддаленість, кількість і час тренувань.

Зараз Аня тренується в Абінгдонській школі дзюдо. Клуб розташований за 23 км від місця проживання української родини (практично як відстань від Горішніх Плавнів до Кременчука). Наставниця Ані - Сайобен Тірні, що тренувалася у таких видатних дзюдоїстів Британії, як Джейн Брідж (перша британська жінка-чемпіонка світу з дзюдо), Ніл Адамс (дворазовий срібний призер Олімпійських ігор).

- Спочатку я тренувалася з групою мого віку, але потім тренер зрозуміла, що мені занадто легко, і перевела мене в групу дорослих, - розповідає Аня Кушніренко. - На першому занятті цікаво було порівнювати процес із тим, як відбуваються тренування в Україні. Відчувалася зацікавленість до мене у групі мого віку. Спочатку мені було важко розуміти наставників, тому що системи тренувань у країнах відрізняються. Іноді, коли я не

розумію, тренери демонструють мені потрібні дії. Також в англійському клубі дзюдо, на жаль, відсутня загальна фізична підготовка, тому доводиться займатися самостійно. Дуже добре, що біля мого будинку є чудове спортивне поле з тренажерами. А ще в «Елефанті» більше уваги приділяється розминці.

Починати на новому місці завжди не просто. В іншій країні попервах зазвичай виникає мовний бар'єр, який стирається із часом і досвідом опанування іноземної. Що ж стосується дзюдо, допомагає знання японської термінології, що було закладено в «Елефанті» в Горішніх Плавнях.

Для Ані, оскільки вона українка, заняття нині безплатні. Британці дуже співчують людям нашої країни. Також безкоштовно надали новенький комплект дзюдогі - традиційної форми, яка використовується для занять дзюдо.

Порівнюючи особливості занять спортом у Горішніх Плавнях і за кордоном, Юлія Кушніренко зазначає:

НОВИНИ СПОРТУ КОРОТКО

Плавання

Упродовж 1-4 грудня у м. Бровари відбувся чемпіонат України з плавання серед юнаків. Учасниками змагань стало понад 200 плавців із різних міст країни.

Призерами чемпіонату України стали й вихованці ДЮСШ 1 м. Горішні Плавні. Юлія Ткаченко й Данило Погрібний, підопічні тренерів Артема Лашка та Ганни Савельєвої, вибороли на двох п'ять медалей.

Юлія Ткаченко здобула три золоті (200 м комплексне плавання, 100 м на спині, 200 м на спині) та одну бронзу (400 м комплексне плавання).

Данило Погрібний став володарем бронзової нагороди на дистанції 100 м на спині.

Бокс

Із 28 листопада до 4 грудня включно на Івано-Франківщині тривав чемпіонат України з боксу серед чоловіків та жінок.

Понад 200 боксерів із різних регіонів України розіграли комплекти нагород. Підопічний тренера Віктора Чирочки Євгеній Павловський із Горішніх Плавнів виступив на змаганнях у ваговій категорії

92 кг і став бронзовим призером чемпіонату України.

Футзал

Команда учнів м. Горішні Плавні в обласних змаганнях із футзалу в залік V Гімназіади школярів виборола звання чемпіонів.

Фінальна частина Гімназіади, де боротьбу за нагороди з футзалу вели вісім кращих учнівських команд області, відбулася на спортивній базі ДЮСШ м. Лубни. У головному футзальному фіналі зустрілися команди із Зінькова та Горішніх Плавнів, де наші земляки перемогли з рахунком 3:1. У складі нашої команди виступили Ярослав Сорочан, Андрій Конох, Назар Дігтярьов, Микита Рябов, Михайло Шиптицький, Микола Баштовий, Дмитро Макаренко, Данило Лінченко.

Срібні нагороди - в команди із Зіньківської громади, а бронза - на рахунку господарів змагань - команди Лубенської ТГ.

Переможці та призери нагороджені кубками, медалями та грамотами Полтавського обласного відділення (філії) Комітету з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України.

«Елефант» для Ані - це рідне місце, де вона зросла, де її улюблені тренери, де її друзі. Із засновником і головним тренером «Елефанту» Юрієм Ляшенком вона й досі підтримує зв'язок, як і з багатьма дітьми, деякі з яких також перебувають поза межами України. «Елефант» - це сильна база тренувань поряд із домом; це змагання, що майже всі безкоштовні, бо проводяться за рахунок спонсорів. Рівень підготовки, отриманий Анею в Україні, було видно на міжнародному змаганні в Лондоні. Але коли ми добиралися на ці змагання, то неодноразово добрим словом згадували ТОВ «Феррострой» і ТОВ «Фероліт» - наших постійних

спонсорів, які постійно допомагали в таких питаннях. Перевага англійського клубу в тому, що на тренуванні завжди присутні декілька тренерів, які слідкують за технікою і направляють дії спортсмена. А враховуючи те, що Аня в дорослій групі, де тренується багато досвідчених спортсменів, то підказки є й від них.

За цей час Аня взяла участь у двох змаганнях (які в Україні, до речі, відбуваються частіше). На відміну від змагань у нашій країні, в Англії дозволено використовувати більшові та задушливі прийоми.

1 жовтня у змаганнях із дзюдо НHC Regional British Schools Championships 2022 Аня, здобувши перемоги у 3 сутич-

ках, стала чемпіонкою і отримала право на участь у міжнародних змаганнях у Лондоні. Там 15 жовтня після проведення 5 сутичок вона посіла друге місце.

А вже наприкінці листопада Аня Кушніренко отримала підвищення спортивного розряду - одержала синій пасок.

- Я йшла до цього свідомо - складала залік за прийомами, що офіційно затверджені Британською федерацією дзюдо.

Дівчина й надалі планує пов'язувати своє життя зі спортом. Як і де це буде - покаже час. А поки що Аня наполегливо тренується і сумує за рідними, друзями, «Елефантом» і школою в Горішніх Плавнях.